

ת"פ 60429/12/21 - מדינת ישראל נגד ראשד קבלאן

בית המשפט המחוזי בחיפה

03 אפריל 2023

ת"פ 60429-12-21 מדינת ישראל נ' קבלאן

לפני: כבוד השופט אינאס סלאמה

המאשימה: מדינת ישראל

ע"פרקליטות מחוז חיפה

נגד

הנאשם:

ראשד קבלאן

ע"י ב"כ עוה"ד ענאן עליאן

גזר דין

1. הנאשם שלפני הורשע, על פי הודאתו בעובדות כתב האישום, בביצוע עבירות בנשק (החזקה והובלה) - עבירה לפי סעיפים 144(א) רישא + סיפא, וכן 144(ב) רישא + סיפא, לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן: "**החוק**").

כתב האישום

2. על פי עובדות כתב האישום, שעיקרן יפורט להלן, בתאריך 20.11.2020, בשעה 01:51 או בסמוך לכך, הנאשם ושריף קבלאן נסעו ברכב מסוג איסוזו שבשימוש של האחרון, בכביש חקלאי המחבר בין בית ג'ן לחורפיש.

במהלך הנסיעה, הנאשם החזיק והוביל ברכב, בלא רשות על פי דין, חפץ דמוי רובה צייד מאולתר בקוטר 12 גייג' שהינו כלי שסוגל לירות כדור שבכוחו להמית אדם (להלן: "**רובה הצייד**" או "**הנשק**"). כמו כן, החזיק והוביל הנאשם 5 כדורים לרובה אשר היו מוצמדים לקת של רובה הצייד, שהינם תחמושת לנשק.

תסקיר שירות המבחן

3. על פי החלטתי, נערך תסקיר שירות המבחן על אודות הנאשם. בתסקיר מיום 10.2.2023 סקר שירות המבחן את רקעו האישי והמשפחתי של הנאשם. בכלל זה צוין, כי הנאשם בן 28, פרוד ומצוי בהליכי גירושין. הוא מתגורר בכפר בית ג'ן, ועובד כנהג ומסיע חיילים בחברה השייכת למשרד הביטחון. משפחת מוצאו מונה זוג הורים ושלושה ילדים. הנאשם בעל 12 שנות לימוד עם זכאות לתעודת בגרות. שירת

בצבא כנהג מבצע, ולאחר מכן בקבע משך מספר חודשים.

4. בהתייחסו לעבירה מושא עניינו, כך צוין בתסקיר, הנאשם לא קיבל אחריות למעשיו והביע חרטה מילולית בלבד. הלה טען כי מצא את רובה הצייד בבית סבו אשר ריק מאדם. לדבריו, הוא לקח את הנשק בהולכו למסוק זיתים כדי לזרוק אותו ביער. עוד טען הנאשם כי הוא לא ידע מה לעשות עם הנשק, וכיום הוא מתרחט שלא התקשר למשטרה. הנאשם שלל כי הנשק שייך לו או כי בכוונתו היה לעשות בו שימוש. שירות המבחן ציין, כי הנאשם התייחס לנסיבות ביצוע העבירה באופן שאינו קוהרנטי, והתרשם מרמת הבנה מסוימת של הנאשם להשלכות ולבעייתיות שבמעשיו.

5. שירות המבחן עמד עוד על גורמי הסיכון להישנות עבריינות אל מול גורמי הסיכוי לשיקום. לבסוף, בפרק ההמלצה, ציין שירות המבחן כי נוכח האמור בתסקיר, ועל אף שזוהי מעורבותו הראשונה של הנאשם בפלילים, והגם שקיימת יציבות במרבית מישורי חייו של הנאשם, ההתרשמות היא כי מדובר בהתנהגות חוצת גבול, אשר ברקע לביצועה חסכים רגשיים עמוקים ופגיעות פנימיות לא מעובדות. זאת, לצד קשיים מאת הנאשם להכיר בחסכיו הרגשיים, לבחון את כשליו, וכן לגלות אמון בגורמי סמכות וטיפול. משכך, ובמיוחד נוכח עמדת הנאשם והתייחסותו אל ביצוע העבירה, וקושיו להכיר בחלקו ובאחריותו, לא בא שירות המבחן בהמלצה טיפולית או בהמלצה לחלופת ענישה שיהא בה כדי להפחית את הסיכון להישנות מעשים דומים מצד הנאשם בעתיד.

טיעוני הצדדים לעונש

6. במהלך הדיון שיוחד לשמיעת טיעוני הצדדים לעונש, הגיש כל אחד מן הצדדים גם טיעון בכתב. המאשימה ציינה בטיעונה, כי עבירות האלימות באמצעות נשק אשר רבו בשנים האחרונות נגזרות באופן ישיר מהחזקה של נשק בלתי חוקי על ידי מי שאינו מורשה ואינו מיומן בהחזקת נשק שכזה. תופעה זו הפכה מכת מדינה, ועל בית המשפט החובה להילחם בה באמצעות ענישה מחמירה בדמות שלילת החירות לתקופה ממושכת. עוד הזכירה המאשימה את מגמת ההחמרה בענישה בשנים האחרונות.

בנוגע לנסיבות הקשורות בביצוע העבירה, ציינה המאשימה כי הנאשם החזיק והוביל את הנשק והתחמושת בתוך רכב, כשנסיבות השגתם והצורך לשמו הצטייד בהם נותרו בערפל. חלקו של הנאשם מוחלט, והנזק שהיה צפוי להיגרם לו הנאשם היה עושה שימוש בנשק, ברור. עוד נטען מפי המאשימה, כי אין מקום להקל עם הנאשם רק מחמת שמדובר ברובה צייד, ובעניין זה מפנה היא לפסיקת בית המשפט העליון. בנוסף, הזכירה המאשימה את תיקון 140 לחוק בדבר עונש מזערי של רבע מהעונש המרבי הקבוע בחוק בגין עבירות נשק, וטענה כי על אף שהתיקון אינו חל בעניינו, הוא משקף את יחס החברה לביצוע עבירות נשק ואת הצורך להילחם בעבירות אלו.

7. בכל הנוגע למדיניות הענישה הנוהגת, הפנתה המאשימה לשני גזרי דין. באותם המקרים הנאשמים

החזיקו רובה צייד ותחמושת והורשעו בעבירת החזקת נשק, ולטענת המאשימה המקרה שבענייננו חמור יותר. המאשימה פרטה עוד בטיעוניה את האמור בתסקיר שירות המבחן, ולבסוף עתרה לקביעת מתחם עונש הולם הנע בין 30 ל-60 חודשי מאסר בפועל. בשים לב לנטילת האחריות ולהודאה במיוחס לו, וכן להיעדר עבר פלילי, סבורה המאשימה כי יש להשית על הנאשם עונש מאסר בחלקו התחתון של המתחם. זאת, לצד מאסר מותנה ארוך ומשמעותי, וכן קנס.

8. הסנגור טען, כי המתחם לו עתרה המאשימה "הוא מופרך לחלוטין". זאת, מחמת שמדובר ברובה צייד אשר נתפס בתוך הרכב. הנאשם לקח אחריות מלאה כבר בחקירתו הראשונה במשטרה, ו"הדברים קיבלו ביטוי בהודאתו בהזדמנות הראשונה בפני מותב זה". הסנגור ציין עוד כי הנאשם עובד כנהג המסיע חיילים. הוא חשף לנשק מדי יום, ואף "מוצא אמצעי תחמושת כאלה ואחרים". הסנגור טען כי הנאשם מצא 6 רימוני רסס והשכיל לקחתם לתחנת המשטרה. בנוסף נטען, כי הנאשם נורמטיבי ומגיע ממשפחה נורמטיבית וערכית. גילו צעיר. הוא מבין את חומרת המעשים ומביע חרטה על ביצועם. הנאשם אינו בעל עבר פלילי. שירות המבחן אמנם לא בא בהמלצה, אך מן התסקיר עולה כי לא מדובר באדם הנטוע בעולם הפשע והעבריינות.

9. בנוסף, בטיעונו בכתב ציין הסנגור, כי "אין ספק ואין מחלוקת בי [כך במקור] הנאשם פעלו [כך במקור] כפי שפעל בלי לחשוב לעומקם של הדברים אלא בלהיטות והתגרות יותר [כך במקור], מבלי לחשוב על תוצאותיהם". כמו כן, נטען מפי ההגנה כי מאסר ממושך עלול לחשוף את הנאשם להשפעות שליליות ולפגוע בסיכויי להשתקם. הסנגור המלומד הפנה בטיעונו בכתב לעשרות פסקי דין על מנת ללמד על מדיניות הענישה הנוהגת; פסיקה שעניינה עבירות בנשק - החזקה, נשיאה והובלה, ופסיקה שעניינה סחר בנשק (הסניגור אף הפנה לפסיקה שעניינה עבירת שוד). הסנגור הוסיף עוד וטען כי תיקון 140 לחוק אינו חל בענייננו.

לבסוף, עתר הסנגור למתחם עונש הולם הנע בין 9 ל-30 חודשי מאסר, וביקש כי תיגזר על הנאשם ענישה של מאסר בפועל ברף התחתון, לריצוי בעבודות שירות.

דבר הנאשם

10. לקראת תום הדיון אמר הנאשם את דברו. הנאשם סיפר כי הוא "בא ממשפחה של שוטרים, לא עבריינים"; כי הוא שירת בשריון ונלחם למען המדינה, לרבות ב"צוק איתן", וכן כי אחיו נפגע באורח קשה בתאונת דרכים בעת שירותו במשטרה צבאית, והנאשם מטפל בו באופן יומיומי. עוד על פי דבריו, במסגרת עבודתו, הוא מבצע סריקות בטיולית, "מוצא נשקים, אמל"חים, תחמושת, אני תמיד מחזיר אותם". בהתייחסו לפרשה דכאן, ציין הנאשם כי "אני מצאתי את הרובה בבית סבי עטוף בניילון ולכן גם עשו איתי שחזור המשטרה ואמרתי להם בדיוק, היה בבית של הסבא מצלמות ואמרתי להם לבדוק אותם. אני מבקש גם מהמשטרה אם יוכלו להביא את הסרט והשחזור". בנוסף, פרט הנאשם כי בעקבות המעשה מושא ענייננו, הוא ביקש להתקבל לשורות משטרת ישראל, אך פניו הושבו ריקם.

דין והכרעה

11. העיקרון המנחה בגזירת הדין הוא קיומו של יחס הולם בין חומרת העבירה בנסיבותיה ומידת אשמו של הנאשם העומד לדין, לבין סוג העונש שיוטל עליו ומידתו.

בעת קביעת מתחם עונש הולם לעבירה שביצע נאשם בפלילים, על בית המשפט להתחשב בערך החברתי שנפגע מביצוע העבירה, במידת הפגיעה בו, במדיניות הענישה הנהוגה ובנסיבות הקשורות בביצוע העבירה.

לאחר קביעת מתחם העונש ההולם, יפנה בית המשפט לאתר את העונש המתאים לנאשם בגבולות המתחם שנקבע, תוך התייחסות לנסיבות אשר אינן קשורות בביצוע העבירה. בית המשפט יכול לחרוג ממתחם העונש הן לקולא - משיקולי שיקום, והן לחומרה - משיקולי הגנה על שלום הציבור.

מתחם העונש ההולם

12. הנאשם שלפניי הודה והורשע כאמור בביצוע עבירות בנשק - החזקה והובלה. בעת קביעת מתחם העונש ההולם, יש לעמוד תחילה על הערכים החברתיים אשר נפגעו כתוצאה מביצוע העבירה על ידי הנאשם, וכן על מידת הפגיעה בערכים אלו.

בעבירות הנשק גלומה פגיעה אשר אינה מבוטלת בשורה של ערכים חברתיים מוגנים, בראשם שמירה על החיים, וכן על ביטחון הציבור ושלומם. בעצם החזקת נשק, וודאי בעת הובלתו ברכב, קיימת סכנה שמא יעשה בו שימוש אשר עלול לגרום לנזק רב לרכוש או לגוף, עד כדי קיפוח חיים. יכול, ואלמלא העמדתו לדין, היה זה הנאשם אשר היה מבצע שימוש בנשק, אך יכול והיה זה אדם אחר בזמן אחר ובמקום אחר. החשש העיקרי, כאמור, הוא פן תארע פגיעה כתוצאה מהשימוש בנשק. בענייננו קיימות שורה של נסיבות, עליהן אעמוד בהמשך, אשר יש בעיקרן כדי למתן את הפגיעה בערכים החברתיים, ולמשל כי מדובר ברובה צייד. כמו כן, על אף שהיו כדורים לצידו, רובה הצייד לא היה טעון בעת החזקתו והובלתו ברכב.

13. בית המשפט העליון עמד פעמים רבות על החומרה הגלומה בעבירות הנשק, וכן על הצורך בהחמרת הענישה כלפי מי אשר מבצע עבירות כגון דא. ראו על כך פסק דינו של בית המשפט העליון בע"פ 2482/22 מדינת ישראל נ' קדורה, פסקה 6 (14.4.2022) (להלן: "עניין קדורה"), כדלקמן:

"החזקת נשק שלא כדין מאיימת על שלום הציבור ובטחונו לנוכח היקפן המתרחב של עבירות המבוצעות בנשק, הזמינות הבלתי נסבלת של נשק בידי מי שאינו מורשה

לכך, מהווה כאמור סיכון של ממש ומגבירה את הסיכון לביצוע עבירות חמורות נוספות ... כמו גם לאסונות נוראיים. יעידו על כך ריבוי המקרים במגזר הערבי בעת האחרונה, כאשר אזרחים תמימים - כמו ילד רך בשנים ועלמה צעירה - נפגעים ואף מוצאים את מותם בביתם-מבצרם או בגן השעשועים, כל זאת כתוצאה משימוש בנשק של אחרים. מציאות קשה זו מחייבת לנקוט ביד מחמירה כלפי מעורבים בעבירות נשק, אף אם הם נעדרי עבר פלילי ענייננו ב'מכת מדינה' שהצורך להילחם בה על מנת להגן על הציבור, מצריך מענה הולם והטלת עונשי מאסר משמעותיים ידע כל מי שמחזיק בנשק בלתי חוקי כי צפוי הוא להיענש בחומרה, בבחינת 'אם מחזיקים - למאסר נשלחים'."

14. על מגמת ההחמרה והיבט ההרתעה ראו גם את האמור בע"פ 2564/19 אזברגה נ' מדינת ישראל, פסקה 10 (18.7.2019) (להלן: "עניין אזברגה"), שם נקבע כי:

"בית משפט זה עמד בשורה ארוכה של פסקי דין על חומרתן הרבה של עבירות הנשק ועל הסכנה הגבוהה במיוחד לשלום הציבור וביטחונם הטמונה בנשיאה והחזקה של נשק. הדבר חמור שבעתים במציאות הישראלית שבה נשק בלתי חוקי עשוי לשמש הן לפעילות חבלנית עוינת על רקע ביטחוני הן לפעילות עבריינית. ... לפיכך, קיימת בפסיקה מגמת החמרה ברמת הענישה של המעורבים בעבירות נשק תוך מתן ביטוי עונשי הולם לסכנה הנשקפת מהן; וזאת במטרה להרתיע את היחיד והרבים גם יחד מפני ביצוען. ברירת המחדל בעבירות נשק היא אפוא מאסר בפועל גם כאשר הנאשם נעדר עבר פלילי ...".

15. באופן פרטני, בנוגע להחזקת רובה צייד, נכתבו על ידי בית המשפט העליון בע"פ 5813/21 ג'בארין נ' מדינת ישראל, פסקאות 14-15 (31.5.2022) (להלן: "עניין ג'בארין"), הדברים הבאים:

14. "על רקע האמור, אין מקום לקבל את טרזיית המערערים כי גזר הדין שניתן בעניינם אינו מביא לידי ביטוי את העובדה כי מדובר 'רק' בהחזקת נשק מסוג רובה ציד. נשק הוא נשק. מדובר בכלי משחית המסוגל 'להמית אדם' כלשון סעיף 144(ג) לחוק העונשין. לא בכדי המחוקק ביקש להכליל בגדר המונח 'נשק' מנעד רחב של כלים ואביזרים המסוגלים לגרום למותו של אדם. כלי נשק מסוגים שונים שהושגו שלא כדין מובילים לא פעם לפגיעה בחיי אדם, והצורך לשרש רעה חולה זו באמצעות ענישה מחמירה ומרתיעה חל על כל סוגי כלי הנשק. מכאן אפוא שאין לקבל את טענת המערערים כי שגה בית המשפט בהתייחסו אל עבירת החזקת הנשק בנסיבות ענייננו, הנסובה על החזקת רובה ציד, כעבירה המצדיקה ענישה מחמירה.

15. חרף האמור, הגם כי עבירת החזקת רובה ציד איננה חומקת מהכלל המכתיב ענישה מרתיעה, יש אכן מקום ליתן ביטוי לסוג הנשק בבחינת נסיבות ביצוע העבירה. כך, העונש המושת על נאשם בגין עבירות המתבצעות בנשק צריך להיות מושפע מפוטנציאל

הסיכון הטמון בנשק המוחזק שלא כדין תוך התייחסות בין היתר לסוג הנשק הספציפי בו בוצעה העבירה ...".

16. כאמור, בעת קביעת מתחם העונש ההולם, על בית המשפט ליתן דעתו **למדיניות הענישה הנוהגת**. זו, כמצוין לעיל, הדגישה את הצורך בהשתת ענישה מחמירה ומרתיעה כלפי מבצע עבירות נשק, תוך שמנעד הענישה רחב. כל אחד מהצדדים להליך הפנה לפסיקה אשר יש בה לטעמו כדי לתמוך בעמדתו באשר למתחם העונש ההולם בענייננו.

אפנה להלן לסקירה המבטאת את מדיניות הענישה הנוהגת, ממנה יש להקיש לענייננו, ואשר בין היתר על יסודה, ייקבע מתחם העונש ההולם במקרה דנן. בסקירה זו אכלול התייחסות לחלק מפסקי הדין אליהם הפנו באי כוח הצדדים.

ע"פ 6332/22 **פדידה נ' מדינת ישראל** (16.2.2023 ו- 19.3.2023) - המערער הורשע בהחזקת נשק. על פי המתואר, לידי המערער הגיע אקדח הזנקה אשר הוסב לירי תחמושת ובו מחסנית עם 8 כדורים. המערער נהג במשאית בבעלותו כשהוא מחזיק במשאית את הנשק שהיה חבוי בתוך תיק מתחת למושב הנוסע. בית המשפט המחוזי קבע מתחם עונש הנע בין 11 ל-30 חודשי מאסר, והשית על המערער 11 חודשי מאסר בפועל לצד עונשים נלווים. בין היתר, לאור האמור בתסקיר ונסיבותיו הייחודיות של המערער, הקל בית המשפט העליון בעונשו, כך שיעמוד על 9 חודשי מאסר אשר ירוצו בעבודות שירות לצד צו מבחן למשך שנה.

ע"פ 5602/22 **מדינת ישראל נ' פלוני** (14.9.2022) - המשיב הורשע בביצוע עבירות של נשיאת נשק, הפרעה לשוטר במילוי תפקידו, וכן כניסה ושהייה בישראל בניגוד לחוק. דובר בתושב ג'נין אשר על אף שאינו מורשה כניסה לישראל, שהה ברכב בעיר אום אל פאחם, כשהוא נושא על גופו אקדח חצי אוטומטי עם מחסנית וכדורים תואמים. משנהג הרכב התבקש על ידי שוטרים לעצור לבדיקה, המשיב יצא מהרכב כשהוא נושא את הנשק והחל להימלט. המשיב לא שעה לקריאת השוטר אשר רדף אחריו וצעק לעברו לעצור, ואחרי שנתפס נאבק בשוטר. בבית המשפט המחוזי (גזר דין של הח"מ) נקבע מתחם הנע בין 16 ל-40 חודשי מאסר בפועל, ועל המשיב הושתו 18 חודשי מאסר בפועל, לצד עונשים נלווים. בית המשפט העליון בקבלו הערעור על גזר הדין, ציין בפסק דינו, כי "... מתחם הענישה הרגיל שראוי לקבוע לנאשם בגין נשיאה בלתי חוקית של נשק חם במרחב הציבורי נע בין 30 ל-42 חודשי מאסר בין סורג ובריה (לצד עונשים נלווים בדמותם של מאסר-על-תנאי וקנס) ...". בסופו של דבר, ומשערכאת הערעור אינה ממצה את הדין עם הנאשם, הועמד עונש מאסרו בפועל של המשיב על 28 חודשים.

עניין ג'בארין - פסק דין אליו הפנתה המאשימה. המערערים הורשעו בביצוע עבירת החזקת נשק. על פי המתואר, המערערים נסעו ברכב באום אל פחם, סמוך לגדר מערכת הביטחון. המערערים נתפסו על ידי שני שוטרים שנסעו אחריהם. בחיפוש נמצא כי המערערים החזיקו בצוותא ברובה ציד דו קני, קליבר 12 ג'ייג', שהיה טעון בשני כדורי תחמושת תואמים. עוד נמצאה ברכב חגורה ייעודית לתחמושת, ובה 17 כדורים תואמים לרובה. בית המשפט המחוזי קבע מתחם הנע בין 12 ל-36 חודשי מאסר, והשית על מערער 1 מאסר בפועל בן 18

חודשים לצד מאסר מותנה, ועל מערער 2 מאסר בפועל בן 21 חודשים לצד מאסר מותנה. יוער כי שני המערערים בעלי עבר פלילי מכביד. הערעורים נדחו.

ודוק, בענין ג'בארין דובר בנסיבות דומות ואף חמורות יותר מאשר בענייננו (הגם שלא נעלם מעיני כי המערערים שם הורשעו בעבירת החזקה בלבד).

ענין קדורה - המשיב הורשע בעבירה של החזקת נשק בצוותא עם אחר. דובר באקדח "גלוק", כדורים ורימון הולם סינוור שהמשיב הסתיר על גג ביתו, ובהמשך העביר את האקדח והכדורים לידי אחר. במסגרת חיפוש בבית המשיב אותר הרימון. האקדח והכדורים לא נתפסו. בית המשפט המחוזי קבע מתחם עונש הנע בין 10 ל-36 חודשי מאסר, והשית על המשיב 10 חודשי מאסר בפועל לצד עונשים נלווים. בית המשפט העליון החמיר בעונשו של המשיב, כך שעונש המאסר בפועל הועמד על 18 חודשים.

ע"פ 4290/21 **זרבאילוב נ' מדינת ישראל** (6.12.2021) - המערער נשא והוביל ברכבו, בתא המטען, שני אקדחים שכל אחד מהם טעון במחסנית אשר בתוכה 5 כדורים. על המערער נגזרו 18 חודשי מאסר בפועל, וכן מאסר מותנה. ערעורו נדחה על ידי בית המשפט העליון. יוער כי בית המשפט המחוזי קבע מתחם עונש הנע בין 16 ל-36 חודשי מאסר בפועל, לצד עונשים נלווים.

ע"פ 545/20 **פלוני נ' מדינת ישראל** (3.5.2021) - המערער נהג ברכב כשהוא מוביל ומחזיק אקדח חצי אוטומטי מסוג חילוואן קוטר 9 מ"מ, טעון במחסנית ריקה תואמת, וכן מוביל, נושא ומחזיק 50 כדורים בקוטר 9 מ"מ. המערער הורשע בבית המשפט המחוזי בעבירות נשק (במעמד הכרעת הדין, הוסכם שהאקדח לא היה תקין וכי לא ניתן היה לבצע בו ירי במועד תפיסתו). בית המשפט המחוזי קבע מתחם הנע בין 10 ל-24 חודשי מאסר בפועל, והשית על המערער 12 חודשי מאסר בפועל, לצד עונשים נלווים. הערעור נדחה.

ע"פ 7177/20 **כנעאן נ' מדינת ישראל** (27.1.2021) - המערער הורשע בעבירה של נשיאת נשק. על פי המתואר, המערער יצא מפתח בית שכנו, הוציא אקדח, הכניס לתוכו מחסנית טעונה, דרך את האקדח, ובחלוף מספר דקות המערער פרק את האקדח והעבירו לנאשם מס' 2 בכתב האישום. בית המשפט המחוזי השית על המערער, בין היתר, 24 חודשי מאסר בפועל. הערעור נדחה.

ע"פ 5330/20 **ענבתאוי נ' מדינת ישראל** (22.11.2020) - התקבל ערעור המדינה הן בנוגע למתחם העונש שנקבע והן בנוגע לגזר הדין בהקשר עם עבירות נשק בנוגע לשני מעורבים אשר הורשעו בעבירה של החזקה, נשיאה והובלה של נשק (אקדח). נקבע מתחם עונש הולם אשר נע בין 10 עד 36 חודשי מאסר בפועל למעורב הראשון. בעוד שלמעורב השני, אשר יזם את עסקת הנשק ומי שהנשק היה מיועד לשימוש, נקבע מתחם עונש הולם אשר נע בין 14 ל-36 חודשי מאסר בפועל. על כל אחד מהמעורבים הושת עונש ברף התחתון של

המתחם, וזאת בשים לב לכלל כי ערכאת הערעור אינה ממצה את הדין.

עניין **אזברגה** - פסק דין אליו הפנה הסנגור. המערער הורשע בעבירה של נשיאת נשק (אקדח קליבר 9 מ"מ, יחד עם מחסנית תואמת) ודינו נגזר ל-16 חודשי מאסר בפועל יחד עם מאסרים על תנאי. מתחם העונש שנקבע על ידי בית המשפט המחוזי נע בין 12 ל-40 חודשי מאסר בפועל. הערעור על חומרת העונש נדחה.

ת"פ (מחוזי חיפה) 22029-03-21 **מדינת ישראל נ' אבו שאח** (גזר דין מיום 6.3.2022 בנוגע לנאשם 1, וגזר דין מיום 2.6.2022 בנוגע לנאשם 2) - פסיקה אליה הפנה הסנגור. שני הנאשמים הורשעו בביצוע עבירות נשק (החזקה ונשיאה), וכן ירי מנשק חם. על פי המתואר, לנאשם 2 עסק למכירת אלכוהול, הממוקם סמוך לחצר ביתו. נאשם 1 אשר החזיק ברישיון באקדח חצי אוטומטי, הגיע לעסק והעביר את הנשק לנאשם 2 אשר יצא מהעסק, דרך את הנשק, כיוון כלפי מעלה וירה מספר יריות באוויר. בהמשך עשה כן שוב. בית המשפט המחוזי קבע בנוגע לכל אחד מהנאשמים מתחם עונש הנע בין 9 ל-36 חודשי מאסר בפועל. על נאשם 1 נגזרו 9 חודשי מאסר בפועל לריצוי בעבודות שירות, לצד עונשים נלווים. על נאשם 2 נגזרו 14 חודשי מאסר בפועל, לצד עונשים נלווים.

ת"פ (מחוזי מרכז) 6968-02-22 **מדינת ישראל נ' גאבר** (20.10.2022) - פסק דין אליו הפנתה המאשימה. הנאשם הורשע בעבירת החזקת נשק, אביזר נשק ותחמושת שלא כדין, לאחר שהחזיק במחסן סמוך לביתו, רובה צייד מאולתר ותחמושת תואמת. בית המשפט המחוזי קבע מתחם הנע בין 14 ל-30 חודשי מאסר, והשית על הנאשם 16 חודשי מאסר בפועל, לצד עונשים נלווים.

ת"פ (מחוזי חיפה) 26549-09-21 **מדינת ישראל נ' עואלי** (12.4.2022) - הנאשם הורשע בביצוע עבירות נשק (נשיאה והובלה) ובהפרעה לשוטר בשעת מילוי תפקידו. דובר באקדח חצי אוטומטי מסוג FN בקוטר 9 מ"מ טעון במחסנית ובה עשרה כדורים, אשר היה מוסתר מתחת לבגדי הנאשם. בגזר דינו של הח"מ נקבע מתחם עונש הנע בין 14 לבין 38 חודשי מאסר, והושת על הנאשם עונש מאסר בפועל של 25 חודשים, לצד עונשים נלווים.

ת"פ (מחוזי חיפה) 45561-07-21 **מדינת ישראל נ' טחימר** (17.3.2022) - הנאשמים הורשעו בביצוע עבירות נשק (נשיאה והובלה) - הנאשם 1; סיוע לעבירות נשק (נשיאה והובלה) - הנאשם 2, וכן הפרעה לשוטר במילוי תפקידו - שני הנאשמים. דובר באקדח חצי אוטומט D.D.G ומחסנית ריקה המתאימה לאקדח. בגזר הדין של הח"מ ובכל הנוגע לנאשם 1, נקבע מתחם הנע בין 14 ל-38 חודשי מאסר בפועל, לצד עונשים נלווים, ובכל הנוגע לנאשם 2, נקבע מתחם הנע בין 8 ל-20 חודשי מאסר בפועל לצד עונשים נלווים. לבסוף, נגזרו על הנאשם 1 עונש מאסר בפועל של 22 חודשים לצד עונשים נלווים, ועל הנאשם 2 נגזרו 10 חודשי מאסר בפועל לצד עונשים נלווים.

ת"פ (מחוזי חיפה) 4005-07-21 **מדינת ישראל נ' פלוני** (17.1.2022) - הנאשם נהג ברכב כשהוא מחזיק, נושא ומוביל אקדח מסוג FN עם מחסנית תואמת ברכב, וכן רובה ציד. עוד החזיק הנאשם סכין. בגזר הדין של הח"מ נקבע מתחם הנע בין 14 ל-38 חודשי מאסר, ונגזרו על הנאשם 17 חודשי מאסר בפועל, לצד עונשים נלווים.

ת"פ (מחוזי באר שבע) 43009-08-20 **מדינת ישראל נ' אבו גאמע** (21.11.2021) - הנאשם הורשע בעבירות של נשיאת והובלת נשק (אקדח 9 מ"מ תוצרת FN ובו מחסנית ריקה, ו-7 כדורי תחמושת 9 מ"מ), וכן בהפרעה לשוטר במילוי תפקידו. בית המשפט המחוזי קבע מתחם עונש הולם הנע בין 18 ל-36 חודשי מאסר בפועל, והשית על הנאשם 24 חודשי מאסר בפועל, וכן עונש מאסר על תנאי.

ת"פ (מחוזי חיפה) 9396-03-21 **מדינת ישראל נ' דוידוב** (5.10.2021) - הנאשם הורשע בביצוע עבירות נשק (הובלה) - אקדח מסוג "ברטה" בקוטר 9 מ"מ, בתוכו מחסנית תואמת ובה 8 כדורים בקוטר 9 מ"מ, וכדור נוסף טעון בקנה האקדח. בגזר דין של הח"מ, נקבע מתחם עונש הולם הנע בין 12 ל-36 חודשי מאסר בפועל לצד עונשים נלווים, ונגזר על הנאשם עונש מאסר בפועל של 13 חודשים, לצד עונשים נלווים.

עד כאן סקירת הפסיקה.

17. בכל הנוגע **לנסיבות הקשורות בביצוע העבירה**, יש ליתן הדעת על כי מדובר בכלי נשק אחד. סוג הנשק גם הוא כאמור לעיל בעל משמעות, ויש ליתן לו ביטוי בפרק זה. בענייננו מדובר ברובה ציד מאולתר אשר מטיבו אינו מיועד להפעלה כנגד אדם, הגם שבהחלט ניתן לערוך בו שימוש על מנת להסב פגיעה ברכוש או בגוף. כמו כן, רובה הצייד המאולתר לא היה טעון בעת החזקתו והובלתו ברכב, אלא הכדורים המתאימים לשימוש ברובה זה היו מוצמדים לקת, כך שדומני כי לא הייתה כוונה לערוך בו שימוש מידי, וממילא הפוטנציאל הרב לפגיעה משמעותית לא התממש.

זאת ועוד, כתב האישום אינו כולל רקע להחזקת הנשק ואינו מפרט סכסוך כלשהו שקיים לנאשם, בגינו הוחזק הנשק ברכב. הרכב אף נסע בכביש חקלאי. כמו כן, אין פירוט בכתב האישום היכן הוחזק הנשק ברכב - האם במקום בו ניתן לערוך בנשק שימוש באופן מידי, למשל ליד המושב בו שהה הנאשם, או שמא בתא המטען, כשהוא עטוף ומאופסן. הדבר פועל לזכות הנאשם.

לעומת נסיבות אלו, הנשק הוחזק והובל ברכב בשעת לילה מאוחרת (01:51), והדבר יכול להוות נסיבה לחומרה.

18. על רקע נסיבות ביצוע העבירה, הערכים החברתיים המוגנים אשר נפגעו כתוצאה מביצוע העבירה ומידת הפגיעה בהם, וכן בשים לב למדיניות הענישה הנהוגה, סבורני כי מתחם העונש ההולם את מעשיו

של הנאשם מצוי בטווח שבין 12 לבין 36 חודשי מאסר בפועל, לצד עונשים נלווים.

19. לא מצאתי בענייניו קיומם של שיקולים אשר יצדיקו לסטות ממתחם העונש שזה עתה נקבע, בין אם לחומרה ובין אם לקולא. שיקול ההגנה על שלום הציבור, הגם שמתקיים מעצם הערכים המוגנים שנפגעו, אינו מצדיק חריגה מהמתחם. שיקול השיקום, בשים לב לנסיבות, אינו מתקיים ואינו מצדיק אף הוא סטייה מהמתחם.

אפנה להלן לקבוע את העונש המתאים לנאשם בגבולות מתחם העונש ההולם. בכגון דא, יש להתחשב בנסיבות אשר אינן קשורות בביצוע העבירה, כמפורט בסעיף 40א לחוק.

העונש המתאים לנאשם

20. משקל נכבד בהקשר זה יש ליתן להודאתו של הנאשם בעובדות המיוחסות לו בכתב האישום. הודאה זו באה בלא שתוקן כתב האישום ובשלביו המוקדמים של ניהול ההליך בעניינו של הנאשם, טרם השיב הוא לכתב האישום, וממילא טרם החל שלב הראיות. הודאת הנאשם, במיוחד בשים לב לעיתוי בו היא ניתנה על פני ציר הזמן, הביאה לחיסכון של זמן שיפוטי רב. חרף הודאתו זו, לא מצאתי בדבריו של הנאשם לפניי כי הביע הוא חרטה על המעשים. לא נעלם הימני גם האמור בתסקיר כי הנאשם לא קיבל אחריות למעשיו, וכי הוא הביע חרטה מילולית בלבד.

בנוסף, נתתי דעתי גם לדברי הנאשם לפניי, מהם עולה כי הוא שרת בצבא ביחידה קרבית, ואף השתתף במבצע "צוק איתן". משפחתו של הנאשם, כך לדבריו, היא "משפחה של שוטרים". אח שלו נפגע באורח קשה בתאונת דרכים ונותר נכה, עת שירת במשטרה צבאית. הנאשם עובד עם הצבא זה מספר שנים. במהלך עבודתו הוא חשוף לאמצעי לחימה, ובכל פעם שהוא מוצא דבר כלשהו הוא מיד דואג להחזירו. גיוסו למשטרה נמנע לדבריו מחמת מעשיו דכאן, בגינם הנאשם לא הוזמן לערוך גיבוש.

שיקול נוסף בעל חשיבות של ממש לקולא, הוא כי לא רשומות לחובת הנאשם הרשעות קודמות בפלילים, וזוהי למעשה הסתככותו הראשונה עם החוק. כמו כן, יש להביא בחשבון את גילו הצעיר באופן יחסי של הנאשם בעת ביצוע העבירה (26 שנים לערך). יש ליתן הדעת גם להשלכה אפשרית של עונש מאסר על משפחתו של הנאשם, שעה שהנאשם ציין בדבריו כי הוא מטפל באחיו "באופן ישיר ויומיומי".

21. הסנגור אף הגיש מסמכים שונים אשר יש בהם לדידו כדי לתמוך בנאשם ולהביא להקלה בעונשו. בין הצרופות ניתן למצוא מכתב המלצה ממפקדו של הנאשם בצבא, המעיד גם על אופיו הטוב של הנאשם; שני מכתבים של קצינים אשר עבדו עם הנאשם; מכתב של משפחה אשר הנאשם הציל את בתם הקטנה מטביעה; מסמכים רפואיים בנוגע לאחיו שנפגע כאמור בעת השירות הצבאי, וכן תעודת בגרות וגיליון ציונים. זאת ועוד, הסנגור טען כי הנאשם מצא לדבריו רימוני רסס והחזירם למשטרת ישראל, אך

גורמי המשטרה מאנו להוציא מסמכים מהתיק והיו נכונים למסור רק את מספר התיק המשטרתי. משכך, לא מצאתי ליתן לטענה זו משקל רב, ועל מנת שתנוח דעתו של הנאשם אציין, כי ממילא אין ולא היה בה כדי לשנות באופן ממשי מן העונש אשר ייגזר על הנאשם.

22. צבר זה של שיקולים, הפועל בעיקרו של דבר לקולא, יש בו להטות את הכף אל עבר הרף התחתון של המתחם, והעמדת עונשו של הנאשם סמוך מאוד לרף זה. באמצעות ענישה של מאסר מאחורי סורג ובריאח למשך תקופה אשר אינה קצרה, בצירוף מאסר מותנה הצופה פני עתיד וקנס, סבורני כי יוגשם עיקרון ההלימה, ובד בבד תושג הרתעת הרבים לצד הרתעתו של הנאשם. כולי תקווה כי עם שחרורו מבית האסורים יבחר הנאשם לילך בדרך הישר, ולא ישוב הוא עוד לסורו.

סוף דבר

23. על כן, אני גוזר על הנאשם את העונשים הבאים:

- **שלושה עשר (13) חודשי מאסר בפועל, בניכוי ימי מעצרו מיום 20.11.2020 ועד ליום 23.11.2020.**

הנאשם יתייצב לריצוי מאסרו בבית מעצר קישון ביום 19.4.2023, עד השעה 10:00, או על פי החלטת שירות בתי הסוהר, כשברשותו תעודת זהות או דרכון. על הנאשם לתאם את הכניסה למאסר, כולל האפשרות למיין מוקדם עם ענף אבחון ומיין של שירות בתי הסוהר, טלפונים 074-7831077, 074-7831078, וכן להתעדכן באתר האינטרנט של שב"ס ברשימת הציוד הראשוני שניתן להביא עמו בעת ההתייצבות.

- **אחד עשר (11) חודשי מאסר על תנאי למשך שלוש שנים, שלא יעבור כל עבירת נשק מסוג פשע.**

- **שישה (6) חודשי מאסר על תנאי למשך שלוש שנים, שלא יעבור כל עבירת נשק מסוג עוון.**

- **קנס בסך של 2,500 ₪ אשר ישולם תוך 120 ימים מהיום.**

אשר לאופן תשלום הקנס שנפסק לחובת הנאשם, החוב מועבר למרכז לגביית קנסות, אגרות והוצאות ברשות האכיפה והגבייה, בהתאם למועד שנקבע לעיל. ניתן יהיה לשלם את הקנס כעבור שלושה ימים מיום מתן גזר הדין לחשבון המרכז לגביית קנסות, אגרות והוצאות ברשות האכיפה והגבייה באחת מהדרכים הבאות:

- **בכרטיס אשראי** - באתר המקוון של רשות האכיפה והגבייה, www.eca.gov.il.
- **מוקד שירות טלפוני בשרות עצמי (מרכז גבייה) - בטלפון 35592* או בטלפון 073-2055000.**
- **במזומן בכל סניף של בנק הדואר** - בהצגת תעודת זהות בלבד (אין צורך בשוברי תשלום).

זכות ערעור תוך 45 ימים לבית המשפט העליון.

ניתן היום, ו' ניסן תשפ"ג, 28 מרץ 2023, בנוכחות הצדדים.